

ÎN RĂCOAREA DIMINEȚII

de Rev. *Petru Lascău*

COMĂNEȘTI

O nouă rană în Trupul Românesc al lui Cristos. Miercuri 31 mai 1988, la Comănești, județul Bacău, a fost demolată Biserica Baptistă, de către autoritățile comuniste locale. Anul trecut un grup de vreo 40 de frați lucrând din greu, au construit o clădire deosebit de frumoasă, destinată să slujească ca locaș de închinăciune fraților bapțiști din localitate. În iarna care a trecut, au zugrăvit-o, au mobilat-o și frații au dedicat Domnului rodul muncii și jertfei lor. După toate informațiile pe care le deținem, frații aveau doar permisiunea să o amenajeze ca și casă familiară. Autoritățile locale au decis că frații nu pot avea locaș de închinăciune în orasul lor, așa că au dispus demolarea ei. În primul rînd, ținta atacului a fost pastorul bisericii, Ioan Chivoiu, care funcționează și ca pastor al Bisericii din Bacău. Mai întîi i s-a ridicat legitimația de pastor, i s-a confiscat mașina și au început presiunile ca frații să demoleze clădirea bisericii.

A fost de la sine înțeles că acești creștini care și-au sacrificat banii și munca lor în această clădire, au refuzat categoric s-o demoleze cu mîinile lor. Ba mai mult, au organizat un serviciu permanent de pază a bisericii, stînd în ea zi și noapte, gata să moară sub ruinele ei în cazul că autoritățile o vor demola.

În acest timp, din Washington s-au făcut petiții și memorii atît la Bacău cît și la București, pentru ca această clădire să nu fie demolată. Este acum un timp de surzenie malefică la vîrfurile puterii comuniste, surzenie ce ignoră orice voce, de oriunde venită, atunci cînd este vorba de biserică. Demolarea a fost foarte bine organizată. Pastorul Ioan Chivoiu, împreună cu alți patru bătrîni ai bisericii: Rusu, Tăranu, Iacob și Fedor, au fost arestați cu o zi înainte. Credincioșii care stăteau în clădire au fost evacuați cu forța. Străzile dimprejurul bisericii au fost blocate. Macaralele și celelalte utilaje de demolat, sosite la fața locului au lucrat din greu și numai în cîteva ore frumoasa biserică din Comănești a fost făcută una cu pămîntul. Demența faptei necugetate a mers pînă acolo că au smuls și fundațiile clădirii, au dezrădăcinat pomii plantați în fața ei și în final terenul a fost curățat și arat.

Cîte biserici nu și-au găsit astfel sfîrșitul în "epoca de lumină" a întunericului comunist din România? Cîți creștini nu au plîns cu amar pe ruinele bisericilor lor?

Să fim alături în rugăciunile noastre de frații din Comănești! Să nu încetăm să ne rugăm pentru țara noastră, pentru ca adevărata lumină care vine de sus să deschidă mințile și inimile oamenilor, ca Dumnezeu să aducă adevărata libertate după atîția ani de robie atee! Să ne rugăm pentru cei arestați, care au fost și bătuți. Să ne rugăm pentru familiile lor. Să ne rugăm ca în ciuda acestei înfrîngerii, Dumnezeu să le dea putere să pornească din nou pe acest drum al crucii. Să ne rugăm ca exemplul lor să nu descurajeze, ci să fie un imbold pentru alte grupuri de frați care nu au locașuri de închinăciune.

Cît timp mai avem frați gata să sufere, gata de sacrificiu, gata să plîngă pe ruinele bisericii lor și gata s-o construiască din nou, speranțele în regenerarea țării nu sînt numai simple dorinți. Fie ca Dumnezeu să folosească suferința și persecuția lor pentru a-și întări mărturia în neamul nostru!